Daar zit niemand naast

Hiltsje wil Ritske niet van het eiland laten gaan, hij wil horen dat ze hem niet nodig heeft.

Inhoudsopgave

1. Plaats acht tot veertien
2. De brief was al verstuurd
3. Driehonderd euro aan stro
4. Een bod met een datum erop
5. Op de poster staat een paard dat hier niet vandaan komt
6. Waar de palen horen te staan
7. De molen komt met de vrachtboot
8. Twee biedingen
9. De koektrommel gaat open
10. Kermiszaterdag, acht uur
11. Gele cirkels in het gras
12. De boot van zeven

Hoofdstuk 1- Plaats acht tot veertien

De haring van plaats acht zat onder een wortel vast en kwam er met zand en al uit toen Ritske hem met de klauw van de hamer omhoogwrikte. Hij sloeg hem tegen zijn laars af en liet hem in de emmer vallen.
'Twaalf,' zei hij.
'Er horen er veertien bij.' Hiltsje hield de zijwand omhoog zodat hij eronder kon kijken. 'Er liggen er altijd twee in het gras onder de haag.'
'Dan liggen ze daar volgend jaar nog.'
Ze zocht met haar laars door het lange gras en schopte er een omhoog, bruin van het zout. De veertiende bleef weg. Ritske trok het doek van de stokken, van achter naar voren, en liet het zakken, en toen stond er van plaats acht niets meer dan een gele rechthoek met vier vierkante plekken erin waar de poten hadden gestaan. Zeven huurtenten langs de noordkant, acht tot veertien, met hun rug naar de zee. Van de dam kwam het dreunen van de boot van tien die aanlegde.
'Vanmiddag draait hij naar het zuidwesten,' zei Hiltsje.
'Dat zei je gisteren ook.'
'Gisteren was het ook zuidwest.'
Ze sleepten het grondzeil naar het hek en hingen het over de bovenste lat, de natte kant naar buiten. Hiltsje sloeg het met de vlakke hand uit, van boven naar beneden. Er kwam zand, en daarna nog zand, en toen een plastic schepje zonder steel. Ritske zette het op de lat, waar het bleef staan.
'Van niemand meer,' zei hij.
'Nee.'

Bij elf kwam het zeil er in één keer onderuit, bij twaalf zat het vast aan een stuk tape dat in de grond was getrapt. De stokken stapelde hij per tent op, de lange onderop, en trok de spanband aan met zijn knie op de bundel tot het hout kraakte. Hij deed de band nog een slag strakker.
Op het pad kwam een man met zijn fiets aan de hand, een tas over het stuur, en bleef staan op de plek waar de tent van elf had gestaan.
'Ik kom m'n borg halen,' zei hij. 'Van Eck.'
'Vijftig,' zei Hiltsje. Ze veegde haar handen aan haar broek af en liep naar de receptie, en hij liep met zijn fiets naast zich mee en bleef in de deur staan.
In het kantoortje stond de koektrommel op de bovenste plank. Het deksel ging er met een zucht af. Ze schoof de douchemunten naar de ene kant, haalde twee tientjes onder het stapeltje bonnen uit en zocht dieper tot ze het briefje van vijftig vond, met een vouw in het midden.
'Donderdagnacht acht,' zei Van Eck. 'Op de kaart. Ik heb de voortent 's avonds al omlaag gezet.'
'Dat hoeft hier niet.'
'Acht is geen kleinigheid.'
'Onze tenten blijven staan.' Ze legde het briefje op de balie en streek de vouw plat. 'Ze staan daar al negentien jaar.'
Hij stopte het geld in zijn binnenzak en bleef staan met zijn hand op het zadel. Achter hem sloeg Ritske de laatste haringen uit de emmer in een jutezak.
'En volgend jaar,' zei Van Eck. 'Elf weer. Maar dan twee meter meer naar de haag toe, want aan die kant kwam het water langs.'
'Schrijf het op een kaart, dan hang ik het aan de map.'
'Ik zeg het u nu.'

'Ja,' zei Hiltsje. 'Dan schrijf ik het zelf.' Ze pakte een reserveringskaart van de stapel, zette er elf op en twee meter en hing hem aan het klemmetje bij het raam.
Hij reed het pad af met de tas scheef over het stuur. Bij de slagboom moest hij bukken.
Ritske haalde de ketting van de grond, legde hem over de boom en hing hem met twee slagen aan de haak. Het slot hing open. Hij spoot er olie in, draaide de sleutel een paar keer rond, veegde zijn vingers aan het gras af en knipte het slot dicht.
'Dat moest gewoon een keer,' zei hij.
'Dat moest het hele seizoen al.'
Hiltsje haalde de bordjes uit de kruiwagen. De cijfers waren weggebleekt tot schaduwen van cijfers, en bij tien was de tien helemaal verdwenen. Ze zette de bordjes met de punt in het zand, op een rij tegen de kruiwagen, en schreef ze met de stift nieuw, acht tot veertien, elk cijfer twee keer overgetrokken omdat de stift aan het eind van de zomer was.
Ritske zette het bordje van acht in het gras bij de hoek. Zij deed negen en tien. Hij liep met elf en twaalf de rij af, telde de passen van het ene gele vlak naar het andere en zette ze waar hij uitkwam.
'Die staat te dicht op de haag,' zei Hiltsje.
'Dat is waar jij hem vorig jaar had.'
'Dan stond hij vorig jaar te dicht op de haag.'
Bij veertien drukte ze het bordje met haar hiel het zand in en zette haar voet ernaast om te zien of het rechtstond. Het zand was los en het bordje zakte scheef. Ze haalde het eruit, stampte de plek aan en zette het opnieuw.
'Volgend jaar zet jij ze zelf uit,' zei ze. 'Ik meet altijd te krap.'

Ritske keek naar het bordje, en daarna over de rij gele vlakken heen naar de dijk. Toen bukte hij, pakte de bundel stokken in het midden, hees hem op zijn schouder en liep naar de schuur.
Tussen de fietsenrekken bij de parkeerhokken stond nog één bagagekar met een kinderzitje erop. De trossen gingen van de bolders, de boot kwam met zijn achterschip los van de dam en op het achterdek begonnen kinderen te zwaaien, eerst drie, toen zeven, naar het eiland en naar de auto's en naar niemand.
Eelkje hield haar telefoon met twee handen vast en typte met haar duimen.
maandag 14 sept vrachtboot 10.15 (molen in delen, 2 wagens) donderdag 17 sept vrachtboot 10.15 vrijdag 18 sept orgel van de wal
Een vrouw liep langs met een kartonnen bakje friet en vroeg of dit de laatste was. Eelkje zei dat er om vijf uur nog een ging. De vrouw keek naar het water en liep terug naar de hokken.
Op het achterdek was het zwaaien overgegaan in het leunen over de reling. Het schroefwater stond bruin tussen de dam en de boot en werd breder.
zaterdag 19 sept
Ze las het terug, zette de cursor achter de datum en typte er een regel onder.
extra afvaart 7.40 heen, retour 17.30 — graag vastzetten
Haar duim bleef boven de knop hangen tot de boot in het vaarwater draaide en de kinderen op het dek naar het andere boord liepen. Toen stuurde ze het.
Vier bakken brok stonden op de voerkist, van links naar rechts in de orde waarin de boxen liepen. Luutzen pakte de eerste twee bij de rand op en zette ze in de gang neer

waar hij ze altijd neerzette, en Jelle begon al tegen het hout te slaan voordat hij bij de deur was.
'Zo,' zei Luutzen. 'Zo is het wel genoeg.'
Hij schoof de bak in de houder, hing twee armen hooi in de krib en liep langs de buitenwand zijn hand over de drinkbak, die vol was en koud. Bij de tweede box duwde hij de merrie met zijn schouder van de deur weg. Rixt draaide om haar achterhand en stak haar hoofd in het hooi voordat de brok op de grond stond.
'Opzij. Opzij, zeg ik.'
De derde en de vierde brachten hun eigen lawaai mee. Toen alle vier stonden te kauwen bleef het in de gang bij het tikken van de kettingen en het schuiven van hoeven in het stro.
Hij haalde het hoefmes uit de sponning boven de deur en nam Rixt bij de kootholte op. De zool kwam er met een halve maan modder uit, de straalgroeven zaten dicht met natte mest, en hij kraste ze schoon van de hiel naar de punt, twee keer per groef. Links voor, rechts voor. Hij zette de voet neer en liet zijn hand over haar bil glijden tot aan de hak.
De rechterachter hield hij lang tussen zijn knieën. Hij schraapte de modder weg, legde het mes op de kist en drukte met zijn duim tegen de ballen van de hoef. Daarna zette hij de voet in het stro, liet de merrie een stap verzetten en nam dezelfde hoef opnieuw op. Hij hield hem bij de kroonrand vast en bleef zo staan, met zijn andere hand plat op de wand van de hoef.
'Ik bel de smid,' zei hij tegen haar schouder. 'Dan mag je het hem zelf vertellen.'
Bij de staldeur lag de post op de vensterbank waar hij hem die middag had neergelegd: een envelop van de bank met een venster erin, en een van de voerhandel

met een venster erin. Hij nam ze mee naar binnen, hield ze onder de lamp en draaide ze om. Op de spijker naast de lichtschakelaar hingen er al drie. Hij lichtte het stapeltje op, schoof de twee nieuwe eronder en drukte ze over de punt van de spijker tot ze vlak tegen de wand hingen.
De bezem stond in de hoek bij de kruiwagen. Hij veegde de gang om van achter naar voren, haalde de hoop door de drempel heen naar buiten, kwam terug, veegde de hoeken na en zette de bezem met de steel tegen de balk. Het stro dat uit de boxen was getrapt schopte hij naar binnen met de zijkant van zijn laars.
Het tuig hing aan de pennen boven de voerkist. Hij nam het hoofdstel eraf, legde het over zijn knie en zeepte de riemen in met de lap uit de blikken doos, die naar bijenwas rook en naar de doos zelf. Hij wreef met de bal van zijn duim langs de gaten en liet de gesp heen en weer gaan tot hij soepel liep. Het koper van de bitringen deed hij met de droge kant van de lap, tot het onder de lamp een streep licht gaf. De rest van het tuig hing hij terug, elk stuk op zijn eigen pen.
De sjees stond met de bak naar de deur, de dissel omhoog tegen de balk. Hij haalde het stuk touw uit de bak, klom op de bok en ging staan met zijn hand omhoog, en knoopte het aan de balk boven zich vast. De ijzeren ring schoof hij over de lus en hij trok de knoop aan. Toen ging hij op de bank zitten, keek voor zich uit, kwam weer omhoog en schoof de knoop een handbreedte naar het midden van de gang.
Hij stapte af, zette de voetbank er dwars voor en pakte de lans uit de goot bij de wand. Vier passen terug. Hij hield de lans in de rechterhand, de punt een beetje omhoog, zoals in de bocht, en bracht hem naar voren.